

Babamdan Yadigar

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 18 Ekim 2023

Hangi duygunun sağanağında yıkandı öfkem ve neyin uğruna bandım ben aşkı hüzne?
Sefasını süremediğim kadar hayatın dirlik düzen peşinde melun bir yolcu aşkın başkahramanı ölü
iklimlerde seken bir kuş bir kurşun misali elbet sevgiydi yalnızlığımın kutsal toprağı...

Avundum sadık şiirlerle örtülü bedenim
Ruh ikizim olsa ne ki sevdalı şehir..
Ölü imlecim ölü duygularım
Ölümsüzlüğe nazire yaptığım
Çatık kaşlı serzenişlerim

Ben bir iklim değilim sadece
İkilettim kadar haiz olduğum nice iklim
İkilem yüklü eşrafım benimse heybem
Sevgi yüklü
Kâh bir konçerto kâh melodi
Tüm sesler ve hüküm süren sessizlik
Varsa yoksa kâinatın bestesi

Ruhumu tırmalar yalnızlık
Yadı dünün bir esinti nasıl da pervasız
Yârim başucumda saklı resminde solgun nazımın
Dinmeyen niyazımın uçuştığı
Perdenin arkasına saklanmış bir duruş bir düş
Belki bir serzeniş
İhya edilesi masum yüreğim
Ve çocuksu aşkım yerle yeksan edilmiş
Bir kere mabedim nasıl da silinmiş
Aşkın ve masumiyetin izi

Bir darbe bir de derdest edilmişliğim
Derinlerde saklı tevazu
Saygıyı sevgiyi şiar edindiğim
Şair kimliğim bir yana aşk bir yana
İki yakası bir araya gelmedi madem şairin ve şehrin
Ölü toprağını savurun artık uzağıma

Ölümsüzlük bir rüzgar
Ölümsüzlük seyyah bir rota
Aşkın amblemi şiir
Sevginin rozeti göğsümde saklı
Belki de saçıma eşlik eden kırık bir toka
Ya, onca notaya ne demeli?

Gamı bitmeyen
Yeri dolmayan
Solumda saklı sol anahtarı
Ve aşkla ve hicapla
Bir avazda açtığım her kapı
Varsın da kovulayım her birinden
Tükenmek ne kelime?
Türediğim kadar aşktan ve şiirden
Tünediğim her dize
Dizlerimin bağı çözülürken hece hece

Yuvarladığım bir sayı
Yuvarlandığım o dik yokuşu
Asası aşkın asaleti sevdanın
Nazıma niyazıma eşlik eden tuşu duvar piyanomun
Bense sağdıcı
Bense anlatıcısı
Bu masalın bazense başkahramanı
Savruk yalnızlığımın diner mi hiç niyazı?

Sandukam kırık
Mecelim bitik
Sözcükler yitik
Şimdi söylesin bana eşrafım:
Ben miyim bu sevgisiz dünyadaki tek suçlu?
Acıların yoktur bir hükmü
Hükmü veren mademki kader
Kutsandığı kadar şair ve ömür
Bir yıllık atıdır
Aralıksız eşlik eden
Yılmadan yağmalamadan
Yağdıran rahmeti nasıl ki perçemindeyim

İlahi Aşkın ve İlahi Ateşin
Her bir kıvılcımı eşlik ederken

Kalemimle diktiğim söküklerim
Baş koyduğum ödün vermediğim yolum
Yâdı dünün
Yârimse uzak benden
Yandığım kadar yaktığım külümnden
Yeniden doğmanın vakti çoktan geldi
Yağızdır kalem
Bağnaz olsa kimi insan ne ki?
Bağrıma saplanan o hançer
Aşkın ve sevginin eşrafı bunca şiiri
Mademki bahşeden Yaratan
Mizacımla mabedimle eşleşen kalemi
Bandığım kadar hüzne
Metruk hanelerde doğar güneş ansızın
Dinmek de bilmez bu kalp sızım

Aşkın hünkârı
Ve hükümranlığında yüce Mevla'nın
Yağmaya doymadığım bir rahmet
Yağdırana duyduğum şükür bahşedilesi nimet
Şükürler olsun ki günüm nelere delalet
İçimde dinmek bilmeyen o asi/l coşku ve rüzgâr
Bazen bir sözcük nelere hasret
Öznemle özlemi hasat
Bildiğim şu asalet
Elbet babamdan yadigâr bitimsiz cesaret ve kuvvet
Aşkın hatrına
Rabbime şükürler olsun ki
Sandukamda saklı hayallerim ve nice hatıra